

והרחוקים לכל ישוב חדש שמתיסד ושיתיסד בעזה"י בתחומי
א"י (הכתובים באלה מסעי) וגם בעבר הירדן שנבסר ע"י משה
רבנו ע"ה לישראל — לנהוג יום אחד כמצות התורה.

ו. האורחים מחוץ לארץ

אורחים מחוץ לארץ שבאו לארץ ישראל ודעתם לחזור נוהגים
ב' ימים טובים ובצנעה, ויתפללו תפלת יום טוב, ואם יש להם
בנין בני חוץ לארץ שדעתם לחזור, הנה לפי מה שכתב הפאה"ש
(וכן הוא בתשובת אבכת רוכל סימן כו). מתפללים תפלת יום טוב
בצבור. והגאון חו"י מו"ר הר"ש סלנט זצ"ל היה פוסק שיתפללו
בצנעה לא ^{אוצר החכמה} בצבור (ו). ולכולי עלמא יכולים האורחים אף
לכתחילה לעלות לתורה בחול המועד כשקורין, וביום השני,
וכן בשמחת תורה אפילו לחתן תורה (פרי אדמה חלק א דף כ
ומובא במנהגי ירושלים סי' כג). ויש נוהגים כהתכם צבי ומתפללים
תפלת שמונה עשרה כאנשי א"י, ובתפלת מוסף אומרים רק
„וביום השני“, ואין מקדשים קדוש, ושומעים הברלה מפי אחר,
אלא שעל כל פנים אין עושים בו מלאכה. ובלייל שני דפסח
אוכלים כזית מצה ומרור בלי ברכת מצה ומרור, ושותים ארבע
כוסות ומברכים בורא פרי הגפן רק על כוס ראשון ועל הכוס
של ברכת המזון, ואומרים הגדה בלא חתימת ברכה. וכשחל
יו"ט אחרון של פסח בשבת פרשת שמיני, יכול האורח לעלות
לתורה וקורא בבית הכנסת פרשת שמיני.

(על שנוי קריאת הפרשיות כשחל יו"ט האחרון של פסח בשבת ובארץ
ישראל הוא יום אסרו חג, וכמו כן כשחל שבועות ביום ששי ויו"ט שני
בחוץ לארץ בשבת ובא"י קורין פ' נשא — מדובר להלן בסימן כ).

(ו) ובכלל חיתה דעתו נוטה לדעת החכ"צ שדין הש"ע מדובר רק על
בני א"י שבאו לחו"ל ולא על בני חו"ל שבאו לא"י, ואמר גם הגרש"ס
זצ"ל: חלא מלפנים כשבא אורח מחו"ל לא"י הרי ידע הקביעות ונהג יום
אחד — וחיכי יחא האורח היום חמור מאשר מלפנים?